

6. avgust – Jezusova spremenitev na gori B

*Tvoja luč preženi temo greha
in nas naredi za otroke luči.
(Iz prošnje nad darovi)*

Prvo berilo

Daniel 7,9-10.13-14

Opazoval sem: tedaj so bili postavljeni prestoli in Staroletni se je usedel. Njegovo oblačilo je bilo belo kakor sneg in lasje njegove glave kakor čista volna; njegov prestol so bili ognjeni plameni, in njegova kolesa goreč ogenj. Ognjena reka je tekla in se izlivala iz njega. Tisočkrat tisoči so mu stregli, deset tisočkrat deset tisoči so stali pred njim. Sodni dvor je sédel in knjige so se odprle.

Gledal sem v nočnih videnjih. Glej, na oblakih neba je prišel Sin človekov; dospel je do Staroletnega, in privedli so ga predenj. Dana mu je bila oblast, čast in kraljestvo, in vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu služili. Njegova oblast je večna, neminljiva oblast in njegovo kraljestvo neuničljivo.

Drugo berilo

2 Peter 1,16-19

Preljubi, nismo se oprijeli izmišljenih bajk, ko smo vam oznanili moč in prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, ampak smo na lastne oči videli njegovo veličino.

Ko je namreč prejel od Boga Očeta čast in slavo, mu je ob veličastnem sijaju prišel glas: "Ta je moj ljubljene Sin, nad katerim imam veselje"; in ta glas, ki je prišel iz nebes, smo slišali mi, ko smo bili z njim na sveti gori. Tako je za nas preroška beseda še trdnejša in prav ravnate, če pazite nanjo kakor na svetilko, ki sveti na temnem kraju, dokler ne zasveti dan in ne vzide danica v vaših srcih.

Evangelij

Marko 9,2-10

Tisti čas je vzel Jezus Petra, Jakoba in Janeza in jih peljal posebej na visoko goro; tam se je pred njimi spremenil: njegova oblačila so se zasvetila silno bela; tako ne zna beliti noben belivec na zemlji. Prikazala sta se jim Elija in

Mojzes in sta govorila z Jezusom. Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: "Učenik, dobro je, da smo tukaj; naredimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega." Ni namreč vedel, kaj bi rekel, ker so bili zelo zbegani. Naredil se je oblak, ki jih je obdal, in prišel je glas iz oblaka: "Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!" Takoj so se ozrli, pa niso pri sebi videli nikogar razen Jezusa samega. Ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal, naj nikomur ne pravijo, kar so videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. To naročilo so zase ohranili ter so se vpraševali med seboj, kaj bi to bilo: vstati od mrtvih.

V razmislek

Praznik Jezusove spremenitve na gori se nahaja sredi poletja, v času, ki nam je podarjen za počitek in za nabiranje moči, za potovanja in nove vtise ali pa tudi za notranjo kontemplacijo in novo usmeritev v našem življenju. To je čas, ki nas lahko odpre za tisto, česar v našem vsakdanjem življenju ne opazimo ali pa se tega ne zavedamo. In to je tudi čas, v katerem nekateri izkusijo gore – v dobesednem in prenesenem pomenu. Radi bi ostali v lepih krajih in si želimo, da bi se tja še kdaj vrnili. Zaradi tega je pomembno, da se zavestno spominjamo ljudi in lepih izkušenj. Ne moremo jih zadržati, lahko pa so nam opora in zatočišče, ko smo že zdavnaj zapadli v siv vsakdanjik našega življenja. Vpleteni v preprogo našega življenja, ga obogatijo s pisanimi barvami in nam dajejo (predvsem iz vidika že prehojene poti) gotovost, da ima naše življenje trajni smisel in nam dajejo moč v trenutkih trpljenja in brezupnosti.

Podobna izkušnja bi bila lahko za Jezusove učence izkušnja Jezusove spremenitve na gori. Gore so, poleg puščave, zelo pomemben kraj za srečanja z Bogom in kraj Božje bližine. Tako kot so gore dvignjene iz pokrajine, so srečanja z Bogom dvignjena nad vsakdanjik našega življenja – so izkušnje, v katerih sam Bog za kratek čas zabriše omejeno perspektivo ljudi (kot znamenje in upanje trajnega veličastva). Jezusova spremenitev na gori nam sporoča, da je Božja luč prihodnost in da je močnejša kot trpljenje in smrt. Jezusova spremenitev je spodbuda, da zaupamo Jezusovemu življenju, četudi na pot v Jeruzalem do križa. Veliko stiske, strahu in žalosti je še pred učenci, vendar kljub temu že lahko vidijo goro vstajenja. V tem smislu je sporočilo spremenitve pričakovanje velikonočnega sporočila. Spremenitev nam je v pomoč, da premagamo težke trenutke v našem življenju, če smo izkusili, da smo varni in sprejeti v Bogu kot Njegove ljubljene hčere in sinovi. Potem se lažje spopademo s težkimi stvarmi in vidimo omejitve iz nove, kreativne perspektive.

Takšnih trenutkov spremenitve ne moremo izsiliti. Lahko smo odprti za njih, vendar ostajajo darilo, ki pride nepričakovano v naše življenje in katerega nepredvidljivost nas lahko včasih celo prestraši. To so lahko enkratni čustveni trenutki, lahko pa je "zgolj" občutek enosti z Bogom in občutek Njegove ljubezni, Njegovega veselja, Njegovega miru.

Naj nam bo vsem predvsem v vrhuncu poletnega časa podarjen kakšen trenutek, v katerem nas Božja bližina in naklonjenost razsvetli kot sijoča, nepričakovana luč.